

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुऱ्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पासलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस् ।

सुपर काउन्टेन्टिक
कुरियर्स सर्विस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सूर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएक
गवन) फोन:- ०७५४३५७५

वर्ष ३७ | अंक ५९ | बुटवल | २०८१ फागुन १०, गते शनिबार

नेपाल संवत् ११४४ | Saturday Feb. 22, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

जलहरीमा भ्रष्टाचार भएको दाबीसहित सर्वोच्चमा पुनरावेदन

बुटवल । पशुपतिनाथको गर्भगृहमा सुनको जलहरी राख्ने क्रममा भ्रष्टाचार भएको दाबी गर्दै अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले सर्वोच्च अदालतमा पुनरावेदन गरेको छ ।

विशेष अदालतको फैसला त्रुटिपूर्ण भन्दै अख्तियार सर्वोच्च पुगेको हो ।

अख्तियारले २०८० असोज १४ गते पशुपति क्षेत्र विकास कोषका पूर्वसदस्यसचिव डा.प्रदीप ढकाल र पूर्वकोषाध्यक्ष एवम् तत्कालीन सदस्यसचिव डा मिलनकुमार थापासहित तीनजनाविरुद्ध सार्वजनिक सम्पत्ति हानिनोक्सानी गरी भ्रष्टाचार गरेको आरोपमा मुद्दा दर्ता गरेको थियो। कोषका बिसेट नाइके (स्टोर किपर) अरुण कुमार श्रेष्ठ पनि अभियुक्त थिए ।

जलहरी राख्ने क्रममा ढकाल र थापासमेतको निर्देशनमा गर्भगृहमा रिड जडान गरेपछि बाँकी सुन राख्ने क्रममा बिनामुचुल्का अनधिकृतरूपमा प्रयोग गरेको बयान उनीहरूले नै दिएको अख्तियारले अभियोगपत्रमा उल्लेख गरेको थियो ।

जलहरी निर्माणका क्रममा हानिनोक्सानी भएको १४ सय ९१.७१८ ग्राम सुनको नेपाल राष्ट्र बैंकसँग किनेको मूल्यमा पर्न आउने १ करोड १७ लाख १ हजार ७ सय ८१ रुपैयाँबराबर हानामिना गरेको अख्तियारको अनुसन्धानले देखाएको थियो ।

विशेष अदालतका अध्यक्ष टेकनारायण कुँवर र सदस्य मुरारीबाबु श्रेष्ठको इजलासले तीनै जना

अभियुक्तलाई गत बैशाख १८ गते पूर्णरूपमा सफाइ दिएको थियो ।

तर, अख्तियारले उक्त फैसला चित्तबुझ्दो नभएकाले सर्वोच्चमा पुनरावेदन गरेको जनाएको छ । उक्त घोटालामा अभियुक्तहरू ढकाल, थापालगायतको प्रत्यक्ष भूमिका रहेको पुष्टि भइरहेको अवस्थामा त्यसतर्फ अन्देखा गरी फैसला भएको र उक्त फैसला त्रुटिपूर्ण रहेको अख्तियारको दाबी छ ।

जलहरिमा सुनको जलप लगाउने प्रस्ताव २०७० सालमै गरिएको थियो । डा. टण्डन सदस्य सचिव भएकै समयमा तत्कालीन प्रधानमन्त्री सुशील कोइरालासमक्ष समेत सुनको जलहरि बनाउने प्रस्ताव लगिएको थियो । तर स्थानीयले विरोध गरेपछि सरकार पछि हटेको थियो ।

त्यसपछि राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीसमक्ष प्रस्ताव पुर्‍याइएको थियो । पहिले नै विरोध भएको भन्दै राष्ट्रपति कार्यालयले समेत रोकेको थियो । २०७८ सालमा प्रतिनिधिसभा विघटन गरेर निर्वाचन घोषणा गरेको अवस्थामा तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली पशुपतिनाथ मन्दिर पुगेर दर्शन गरेपछि मन्दिरमा सुनको जलहरी राख्न ३० करोड रुपैयाँ दिने घोषणा गरेका थिए ।

लगत्तै पशुपति क्षेत्र विकास कोषको बैठक बसेर पशुपतिनाथ मूल मन्दिरअधिकाे बसाहा र छानामा पनि सुनको जलप लगाउने निणर्ण गरेको थियो ।

पूर्वराजालाई नारायणहिटी लैजान्छौं : लिङ्देन

पोखरा । पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र शाहले गरेको आह्वानलाई साथ दिँदै राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा) सडकमा निस्किएको छ । शुक्रबार पोखरामा राप्रपाले राजसंस्था पुनःस्थापनको मागसहित विशाल च्याली आयोजना गरेको छ । राप्रपाको विरोधसभा पूर्वनिर्धारित नै थियो । तर, पूर्वराजाले प्रजातन्त्र दिवसको अवसरमा गरेको सम्बोधनपछि आमसभामा जनमानसको उल्लेख्य सहभागिता भएको छ । च्यालीमा पार्टीका हस्ती नेताहरूको सहभागीता थियो । अध्यक्ष लिङ्देनले राप्ता अब सडकमा आएको र नयाँ चरणको आन्दोलनको सुरुवात भएको उद्घोष गरे ।

राजाको आह्वानलाई मजबुत बनाएर लैजाने निर्णय पार्टीले निर्णय गरेको उनले उल्लेख गरे । लिङ्देनले पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र शाहलाई निर्मल निवासबाट डोहोर्‍याएर नारायणहिटी पुर्‍याउने उद्घोष गरे । उनले काग्रेस र एमालेलाई आत्मालोचनासहित नवीन समझदारीमा आउन

आह्वान गरे ।

विरोधसभामा बोल्दै लिङ्देनले पूर्वराजा ज्ञानेन्द्रले हालै गरेको आह्वानलाई सबै जनताले साथ दिनुपर्नेमा जोड दिए ।

आफूहरूले पछाडि फर्किने कुरा नगरेको लिङ्देनले बताए । हिजो र आजका राम्रा कुराहरू समेटेर सबै पक्ष अट्टाउने व्यवस्थामा जानुपर्ने उनको मत छ ।

राजाको अभिभावकत्वमा प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी प्रधानमन्त्रीको व्यवस्थामा जानुपर्ने प्रस्ताव उनले अघि सारेका छन् । यो विश्वमै एउटा मौलिक प्रयोग हुने उनको भनाइ छ ।

उनले अगाडि थपे-‘निर्मल निवास र नारायणहिटीको दुरी कति छ ? जसरी तपाईंहरूले राजालाई जबरजस्ती विस्थापित गर्नुभयो, हामी निर्मल निवासबाट डोहोर्‍याएर नारायणहिटीबाट पुर्‍याउन तयार छौं । त्यसबेला कुनै शक्तिले रोक्न सक्दैन । यसलाई सामान्य कुरा नसम्भन्नुहोला ।’

‘सरकार अध्यादेशको पासोमा’

बुटवल । नेकपा (माओवादी केन्द्र)ले सरकार अध्यादेशको पासोमा परेको टिप्पणी गरेको छ ।

शुक्रबार पार्टी कार्यालय पेरिसडौँडामा पत्रकार सम्मेलन गर्दै माओवादी प्रवक्ता अमिनप्रसाद सापकोटाले संसद् बोलाएको २१ दिनमा अध्यादेश अघि बढ्न नसकेको र सदनको काम शून्य भएकाले सरकार अध्यादेशको पासोमा परेको टिप्पणी गरेका हुन् ।

सबैभन्दा बढी प्रभावकारी हुनुपर्ने संस्था संसद भए पनि आरोप-प्रत्यारोपको थलो बन्न पुगेको उनले बताए । प्रवक्ता सापकोटाले दुईतिहाइको कुरा गर्ने सरकारले अध्यादेशबाट शासन चलाउन खोजेको आरोप लगाए । सरकारले ल्याएको अध्यादेश समेत निश्चित वर्ग र घरानालाई फाइदा हुनेगरी आएको समेत बताए ।

सापकोटाले सरकारका सबै क्रियाकपाल हेर्दा ठूला दुई दल मिलेर बनेको सरकार तानाशाहीकरणतर्फ उन्मुख रहेको जिकिर गरे । सरकारको क्रियाकलापविरुद्ध बोल्न पाउने नागरिकको

अधिकारलाई समेत कुटित गर्ने काम सरकारले गर्न खोजेको उनको भनाइ थियो ।

उनले प्रतिगमनको खतराविरुद्ध खबरदारी गर्दै संविधानको रक्षा गर्न माओवादी जनतातर्फ फर्किएको जिकिर गरे । जनस्तरमा संगठन सुदृढीकरणका लागि जनतासँग माओवादी अभियानअन्तर्गत फागुन १२ गते भभापाबाट सुरु गरी चैत्र ८ गते कञ्चनपुरमा गएर समापन हुने उनले जानकारी दिए ।

उक्त अभियान सम्पन्न भएपछि मध्यपहाडी लोकमार्ग दुईमहिने अभियान सञ्चालन हुने प्रवक्ता सापकोटाले बताए । सो क्रममा भ्रष्टाचारीलाई संरक्षण गर्ने सरकारी प्रवृत्तिको विरोध र भण्डाफोर गर्ने उनको भनाइ छ ।

उनले ढिलो नगरी सबै पार्टीसँग छलफल गरी सरकारले विश्व दृष्टिकोण तयार गर्नुपर्ने धारणा राखे । वर्तमान सरकारको कुशासनले गर्दा पूर्वराजाले व्यवस्थाविरुद्ध बोले अवस्था सिर्जना भएको जिकिर गरे । मुलुकमा राजा फर्किने कुरा शतप्रतिशत असम्भव रहेको उनले बताए ।

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

राप्ती स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान दाङले स्वास्थ्य बिमाको भुक्तानी नभएको भन्दै बिमा सेवा कटौती गरेको छ । प्रतिष्ठानले शुक्रबार एक सूचना जारी गर्दै तीन महिनासम्म पाउने औषधिलाई एक हप्तामा सीमित गरेको छ ।

साथै प्रयोगशाला र रेडियोलोजी जाँच पनि स्थगित गरेको छ । प्रतिष्ठानले दाबी गरेअनुसार बीमाले ११ करोड भुक्तानी गर्न बाँकी छ ।

‘बिमित बिरामीलाई औषधि उपलब्ध गराउन र विभिन्न जाँच गर्न आवश्यक केमिकल खरिद गर्न प्रतिष्ठानमा समस्या भइरहेको छ,’ सूचनामा भनिएको छ- ‘बिमा बोर्डबाट ११ करोड दिन बाँकी रहेको भुक्तानी पनि कहिले आउने हो भन्ने अनिश्चित भएकाले सेवालार्इ स्थगित गरिएको छ ।’

यसअघि त्रिवि शिक्षण अस्पतालले पनि भुक्तानी

नपाएको भन्दै बीमा सेवा ५ महिनासम्म बन्द गरेको थियो । पछि बिमा बोर्डले भुक्तानी केही समयमै दिने आश्वासन दिएपछि सेवा सुचारु गरेको छ ।

कतिपय स्वास्थ्य संस्थाहरूले समयमै सरकारले भुक्तानी दिन नसकेको भन्दै सेवा बन्द गर्ने चेतावनी दिइरहेका छन् ।

स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्री प्रदीप पौडेल गत आइतबार नेपाल औषधि थोक व्यवसायी संघको दोस्रो राष्ट्रिय महाअधिवेशनमा स्वास्थ्य बिमाको भुक्तानी दिन सम्भव नभएको बताएका थिए । उनले स्वास्थ्य बिमाको रकम भुक्तानी नहुने नै बताएका थिए ।

सरकारले पछिल्ला वर्षमा वार्षिक स्वास्थ्य बिमाका लागि ७ अर्ब ५० करोड दिँदै आएको छ । तर यस वर्ष ४५ अर्बभन्दा बढी रकम भुक्तानी गर्नुपर्ने अवस्था रहेको उनले जानकारी दिए ।

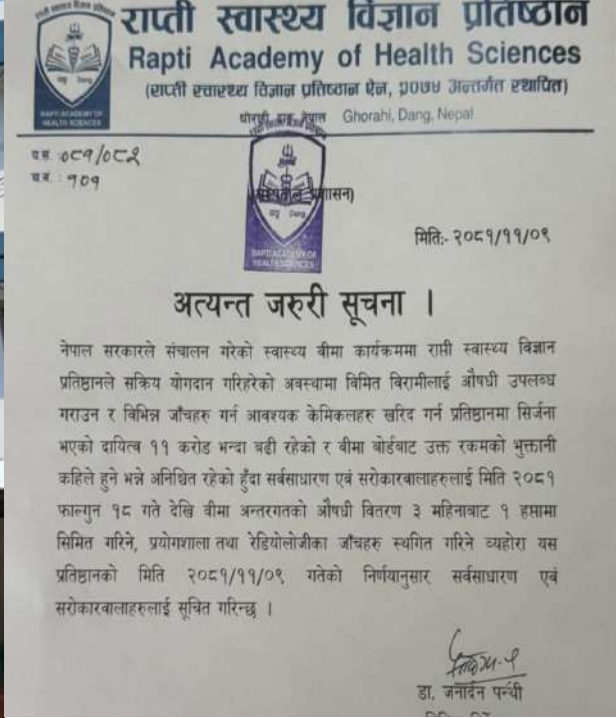
अधिल्लो वर्षको बक्यौता मात्रै १६ अर्ब रहेको र यो वर्ष खर्च गर्न पाउनुपर्ने सबै रकम अधिल्लो वर्ष नै खर्च

भइसकेको उनी बताउँछन् ।

अस्पतालले नागरिकलाई अनावश्यक परीक्षण र औषधि खरिद गर्न लगाएर पैसा सकाइदिएकाले स्वास्थ्य बीमा सेवा चल्न मुशिकल रहेको मन्त्री पौडेलको भनाइ छ ।

पूर्व स्वास्थ्यमन्त्री गगन थापाको कार्यकालमा स्वास्थ्य बिमा ऐन आएको उल्लेख गर्दै त्यसको दुई वर्षसम्ममा बिमा कार्यक्रम व्यवस्थित सञ्चालन भए पनि अहिले व्यवस्थित हुन नसकेको मन्त्री पौडेलले स्वीकारे ।

स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रमलाई व्यवस्थित गर्नका लागि दुई चरणमा काम भइरहेको स्वास्थ्यमन्त्री पौडेलले बताए । तलब खाने नागरिक, कर तिर्ने नागरिक, प्रिमियम गर्ने नागरिक र प्रिमियम पनि तिर्ने नसक्ने नागरिकगरी नागरिकलाई चार प्रकारमा विभाजन गरेर बिमा कार्यक्रमसँग जोड्नुपर्ने मन्त्री पौडेलको प्रस्ताव छ ।

एक्स्ट्राटेकमा पीएम कपका १५ खेल हुने

तिलोत्तमा । तिलोत्तमाको एक्स्ट्राटेक ओभल क्रिकेट स्टेडियममा प्रधानमन्त्री कप पुरुष राष्ट्रिय क्रिकेट प्रतियोगिताका १५ खेल हुने भएका छन् । लुम्बिनी प्रदेशका विभिन्न स्थानमा हुने प्रतियोगिता फागुन २५ देखि चैत १६ गतेसम्म हुनेछ ।

नेपाल क्रिकेट संघ (क्यान) ले शुक्रबार खेल तालिका सार्वजनिक गर्दै एक्स्ट्राटेकमा १५ खेल हुने जानकारी दिएको हो । क्यानकाअनुसार सिद्धार्थ रंगशालामा फाइनलसहित १७ र दाङको लमही अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट मैदानमा १४ खेल हुनेछन् ।

प्रतियोगितामा कोशी, मधेश, बागमती, सुदूरपश्चिम, गण्डकी, लुम्बिनी र कर्णाली प्रदेशले सहभागिता जनाउने छन् ।

यस्तै, तीन विभागीय टोली नेपाल पुलिस क्लब, त्रिभुवन आर्मी क्लब र एपिएफले पनि सहभागिता जनाउने छन् ।

एक्स्ट्राटेकमा विभिन्न प्रतियोगिता भइसकेको भए पनि सरकारी तहको सिनियरस्तको भने पहिलोपल्ट हुन लागेको हो ।

प्रतियोगिताको फाइनल खेल चैत १६ गते सिद्धार्थ रंगशालामा हुनेछ ।

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

फोन: ०७५-५३५३५७

८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

KKJ न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

विगत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साट्नुका साथै खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

२०८१ फागुन १०, गते शनिबार

डार्विन र डार्विनवाद

डा. तीर्थबहादुर श्रेष्ठ

(सन् १८०९ फेब्रुअरी १२ मा जन्मिएका चार्ल्स डार्विनको विकासवादी सिद्धान्तले युगलाई नयाँ दिशा देखायो । डार्विनको विकासवादी सिद्धान्तले प्रकृति विज्ञानमामात्र नभएर सामाजिक विज्ञानको क्षेत्रमा पनि महत्त्वपूर्ण प्रभाव पारेको छ । डार्विनको जन्मदिवसको अवसरमा वनस्पतिविद् डा.श्रेष्ठले लेख्नुभएको यो लेख सामान्य सम्पादनसहित प्रकाशित गरिएको छ ।)

विभिन्न प्राणी र वनस्पतिका अवशेष सुरक्षित भएका पाषणहरूको क्रमबद्ध र लगातार अध्ययन गर्ने प्रथम पुरुष थिए, डार्विन । उनी विभिन्न युगका मानव खपर्र वा बाँदरका हाडखोडका अवशेषहरूको अध्ययन गरेर वर्तमान मानिसका पुर्खालाई बाँदरवंशसँग जोड्न सफल भएका थिए । जीवजगतको सृष्टि र त्यसको रहस्यसम्बन्धी विश्व चिन्तनलाई नयाँ दृष्टि दिने विद्वानहरूको स्मरण गर्दा बेलायतमा जन्मेका चार्ल्स डार्विनको नाम अग्रणीइक्तमा आउँछ । हामी ती विद्वानको कदर गरौँ, र उनका देनहरूको समीक्षा गरौँ, चिन्तन गरौँ र मनन गरौँ । विद्वानलाई पुग्ने ह राम्रो संस्कारै हो । भनिएको पनि छ, “स्वदेशेपूज्यते राजा, विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ।”

‘क्रमबद्ध विकास नै सृष्टिको मूल आधार हो’ भन्ने डार्विनको खोजको निष्कर्षले इसाई धर्मावलम्बीहरूको त्यति बेलाको मान्यता र आस्थामा द्रुतो धक्का पुर्‍यायो । करिब ६,००० वर्ष पहिले लगभग ६ दिनभित्र मान्छेलगायत सबै चराचरको सृष्टि ईश्वरले गरेका हुन् भन्ने बाइबलको कथन छ । समयको अन्तरालसँगै त्यहाँ सृष्टिको कुनै सम्बन्ध देखिँदैन । डार्विनले आफ्नो टम्याइ हिन्दू धर्मावलम्बी नेपालीमाफ्न राख्न पाएका भए शायद उनले खेप्नुपरेको जस्तो विरोध आइपर्न थिएन होला । बर्र, विष्णुका अवतारहरू (मत्स्य, कूर्म, वराह, वामन र पछि मात्र मानव आकृतिमा रामको अवतरण) लाई वैज्ञानिक आधार मिल्न गएको ठानी हिन्दू समुदायले उनलाई धन्यवाद नै पो दिन्थ्यो कि !

प्रकृति किताब: डार्विन शिष्य

प्रकृतिाको सच्चा शिष्य नै सफल स्रष्टा बन्न सक्छ भन्ने उदाहरण डार्विनको जीवनीबाट प्रस्ट हुन्छ । उनले प्रकृतिलाई एउटा बृहत् पुस्तकको रूपमा पढ्न सके । प्रकृतिले परेकेका पाठहरू सिक्दै जाँदा उनलाई ज्ञान प्राप्त भयो । त्यही ज्ञानलाई व्यवस्थितरूपले सँगालेर उनी एक महान् वैज्ञानिक बने । डार्विनले आफ्ना प्रामाणिक तथ्यहरू प्रकृतिकै अभिलेख अर्थात् रेकर्डहरूको अध्ययन गरेर जुटाए । उनले लाखौँ वर्ष पहिले लोप भइसकेका जीवावशेष अध्ययन गरेर वर्तमानको व्याख्या गर्न ससारलाई बाटो देखाए ।

वास्तवमै प्रकृति एउटै किताब हो, पाठशाला हो, प्रयोगशाला हो र एउटा ध्यानकेन्द्र पनि हो । प्रकृतिबाटै सिद्धान्तीयतमले ज्ञान प्राप्त गरे र हामीले बुद्ध पायौँ । पृथ्वी ग्रहगण तारामण्डलको अध्ययन गरी निकोलस कपरनिकसले निष्कर्ष निकाले– पृथ्वी चेप्टो होइन,गोलाे छ र बिहान उदाएर साँफ्न अस्ताउने सूर्यले पृथ्वीलाई परिक्रमा गर्न होइन, बर्र पृथ्वीले सूर्यलाई परिक्रमा गर्छ । बिहान हुनु र साँफ्न हुनु पृथ्वीको गोलाकार र यसको दैनिक चालको प्रतिफल रहेछ भन्ने सत्य उजागर नभएको भए आज न कोही अन्तरिक्ष पुग्न सक्थे, न कसैका हातमा मोबाइल फोन हुन्थ्यो । प्रकृतिको यथार्थलाई नबुझेसम्म मानिस मात्र होइन, ज्ञान, विज्ञान र प्रविधिकले पनि आफ्नो बाटो पहिल्याउन सकिन ।

प्रकृतिाका पानाहरू पढ्न प्रेरणा दिने पिताका रूपमा भारतका पण्डित जवाहरलाल नेहरूले आफ्नी १० वर्षीया छोरी इन्दिरा (गान्धी)लाई लेखेका चिट्ठीहरूको सँगालो २००८/०९ तिरै हाईस्कूलमा पढ्नुपर्दथ्यो । नदीछेउ बगरमा रहेको एकगोलो चिप्लो दुहाले कति धेरै इतिहास बताउँछ भन्ने त्यहाँ उल्लेख थियो । विद्यार्थी बेलाको त्यो शिक्षाले, २०२१ सालमा मुस्ताङ भ्रमणको बेला कालीगण्डकीको किनारामा पाइएका शालिग्राम देख्दा मलाई झस्काएको थियो । समुद्रको पिँधमा थेलिएर पत्थर बनेका जलचरका ती अवशेष सगरदेखि सगरसम्म कसरी आइपुगे होलान् ? जँड्याहाले रित्याएर घोर्‍याएको गिलासभँई समुद्रको पाँध कसरी हिमालको टाकुरा हुन पुग्यो ? यस्तै यस्तै प्रश्नको उत्तर छोप्दै वैज्ञानिकहरूले हिमालयको उत्पत्तिबारे नयाँ निष्कर्षालहरू खडा गरेका छन् । करिब चार करोड वर्ष पहिले हिमालय पर्वत उद्न थालेको अनुमान गरिन्छ । त्यति बेलादेखि नै कालीगण्डकी नदीले जमिन काट्ने र जमिन थप माथि उद्दै जाने क्रमसँगै सँगै चल्दाचल्दा आज अन्नपूर्णा र धवलागिरिको बिचमा बिचकै सबभन्दा गहिरो (लगभग ५,००० मिटर) गहिरोगल्छी निर्माण भएको छ । यस्ता कुरा अध्ययनका लागि प्रकृतिले प्रत्येक पत्थरमा भौगर्भिक घडी जडिदिएको छ । वैज्ञानिकहरू आज कार्बन तत्वको रेडियोधर्मी गुणको परीक्षणबाट विभिन्न चट्टान र तिनमा रहेका जीव अवशेषका युग पत्ता ल गाउँछन् । विभिन्न प्राणी र वनस्पतिका अवशेष सुरक्षित भएका पाषणहरूको क्रमबद्ध र लगातार अध्ययन गर्ने प्रथम पुरुष थिए डार्विन । उनी विभिन्न युगका मानव खपर्र वा बाँदरका हाडखोडका अवशेषहरूको अध्ययन गरेर वर्तमान मानिसका पुर्खालाई बाँदरवंशसँग जोड्न सफल भएका थिए । यसै गरी अध्ययनकै क्रममा हाल आएर वैज्ञानिकहरू पृथ्वीमा जीवप्राणीको अस्तित्व ३ अर्ब ५० करोड वर्ष पहिलेका पत्थरहरूमा पाइएको दावी गर्दछन् । इसाई धर्मग्रन्थले मानेको मात्र ६,००० वर्ष पहिलेको सृष्टि सिद्धान्तलाई प्रकृतिको किताबले असत्य सावित गरेको छ ।

डार्विनले के भने त ?

डार्विनको मूल कृतिको शीर्षक छ: प्राकृतिक छनोटका आधारमा जीव प्रजातिको उद्भव (अन द ओरिजिन अफ स्पेसिज बाइ मिस अफ नेचुरल सेलेक्सन । यो पुस्तकले आजभन्दा १५० वर्ष पहिले (सन् १८५९) विश्वमा नयाँ तहल्का मच्चाएको हो । यता लगभग त्यही ताका (सन् १८५८) अग्रेज सरकारसँग सम्झौता गरी ‘नयाँ मुलुक’ (बाँके, बर्दिया, कैलाली, कञ्चनपुर) नेपालमा जोडेर जङ्गबहादुर आफ्नै तहल्का मच्चाउँदै थिए । ती दुवै तहल्का आजसम्म उत्तिकै स्थिर छन् । डार्विनको त्यो विचार र नेपालको त्यो सिमाना अझै कायमै छ । त्यतिकै शाश्वत र सत्य छ । जीवात्माहरूको विकासमा प्रकृतिको रहस्यलाई डार्विनले तीन बुँदामा बाँधिदिएका थिए: १) अस्तित्वका लागि सबै जीवात्माले संघर्ष

गर्नु पर्ने हुन्छ, २) प्रकृतिले सबभन्दा सक्षमलाई चयन गर्छ र ३) समय र परिस्थिति सापेक्ष परिवर्तनबाट नयाँ प्रजातिको उद्भव हुन्छ ।

आज पृथ्वीतलका कुनै पनि सजीव जलचर, स्थलचर, नभचर र अन्य चराचरहरू एकअर्कासँग शतप्रतिशत मिल्दैनन् । उस्तै लाम्दालाग्दै पनि केही न केही भिन्नता भई नै हाल्छ । तर पनि उनीहरू सबैको आपसमा वंशाणुगत सम्बन्ध हुन्छ नै । किनभने सबैको उद्भव एकै पुर्खाबाट भएको हो । डार्विनको यो विचार र विश्वासलाई लगभग एक सय वर्षपछि वैज्ञानिकहरू रासायनिक आधारमा समेत स्थापित र थप पुष्टि गर्न सफल भए । त्यो रासायनको नाम हो डिअक्सिराइडो न्यूक्लिक एसिड (डिएनए) । सुक्ष्म प्राणी, वनस्पति, कीटाणु वा ब्याक्टोरिया देखि ह्वेल र हात्तीका प्रत्येक जीवकोषमा यो रसायनतत्व हुन्छ । सम्पूर्ण जीवधारी प्राणी वा वनस्पतिको यो साफ्न जीवनाधार हो । यसको आफ्नै विचित्रको स्वरूप हुन्छ । जस्तै कुनै दुई व्यक्तिको औँटाछाप आपसमा दृश्याम मिल्दैन, त्यस्तै प्रत्येक डिएनएको आकृति र स्वरूप पनि अद्वितीय प्रकारको हुन्छ । कुनै पनि दुई व्यक्ति एकै हुँदैन भन्ने सिद्धान्तमा विश्वास गरिएको कारण हामी औँटाछाप प्रयोग गर्द छौँ । त्यो कुरा डार्विनभन्दा धेरै अधिबाटै प्रचलनमा रहिआएको हो । डार्विनले त्यही विभेद (भेरिएसन) लाई नयाँ प्रजाति उद्भव हुने कारकको रूपमा प्रस्तुत गरे ।

जीवनको क्रमिक विकास

कुनै देउरालीको बूढो पीपलको फेदको चोतारोमा घोलिएर सय, डेढ सय वर्षको समयचक्रलाई पछाडि फर्काएर योच्यौँ भने त्यस विशाल वृक्षको प्रारम्भएउटा सुक्ष्म बीउको दानाबाट भएको स्पष्ट हुन्छ । त्यस पीपलका हजारौँ पात, सयौँ हाँगाबिँगा र हजारौँ फलको सङ्ख्या समयको अन्तरालमा क्रमिक रूपमा बढ्दै गएको हो भन्ने पनि सहजैसँग थाहा हुन्छ । त्यसै गरी, आज अस्तित्वमा रहेका पृथ्वीका पाँच करोडभन्दा बढी जीव-प्रजातिहरूको उद्गम कालचक्रलाई ३ अर्ब ४० करोड वर्षपछाडि फर्काएर हेर्दा सबै जीव-प्राणीको एउटा साफ्न पुर्खा फेला पर्न पुग्छौँ । त्यो साफ्न पुर्खा, अति सुक्ष्म, एउटा मात्र कोषले निर्माण भएको सामुद्रिक जलजीव हुन्छ । कालान्तरमा यस्ता जीवात्माबाट धेरै कोष भएका शरीरको विकास भयो । त्यसपछि जेलीफिस जस्ता हाडखोड नभएका नरम प्राणीले अवतार पाए र लाखौँ होइन करोडौँ वर्षपछि हाड भएका माछा प्रजाति पनि विकास हुन थाले । जलचरहरूको सङ्ख्या बढ्दै गएपछि केही प्राणी र वनस्पति भू-स्थलतिर प्रवेश गर्न थाले । यो क्रमसँगै जल र स्थल दुवैमा बाँच्न सक्ने उभयचरको विकास र विस्तार भयो । सरिसृप प्राणीको बाहुल्य भएर डायोनोसरहरूको प्रभुत्व जन्म गयो । पृथ्वीको वातावरणमा द्रुतो फेरबदल आएपछि डायोनोसर अदिको लोप भयो र स्तनधारी प्राणीहरूको प्रादुर्भाव भयो । यही क्रममा, आजभन्दा ७० लाख वर्ष पहिले निर्माण भएका केही अवशेषको अध्ययनले मान्छेको वंश अफ्रिकी बाँदर प्रजातिसँग जोडेको हो । आज, आएर डीएनएको अध्ययनले हामी मानिस प्रजातिको सबभन्दा नजिकको नातेदार चिम्पेन्जी बाँदरहरू रहेको देखाएको छ । मानिस र चिम्पेन्जीको समान ता शारीरिक बनोट र डीएनएको संरचनामा मात्र नभई उनीहरूको बानीव्यहोरामा पनि छ भन्ने कुरा पनि उजागर भएको छ । यी दुवै प्राणी (चिम्पेन्जी र मान्छे) आफूसँग नभएका वस्तुभन्दा आफूसँगै भएका वस्तुलाई बढी माया गर्छन् र छोड्न चाहँदैनन् । यो कुरा विशेष गरेर खाने कुरा तथा प्रेमालाससँग सम्बन्धित पक्षमा धेरै लागू हुन्छ भन्ने तथ्या हाले प्रकाशित एउटा अध्ययनले (द इकोनोमिस्ट, ७ फेब्रुअरी २००९) इङ्गित गरेको छ ।

जीव-वृक्षको कालचक्र केलाउँदा आज कालीगण्डकीमा भेटिने शालिग्राम क्याम्ब्रियन युगमा (५० करोड वर्ष पहिले) अस्तित्वमा थियो । माछा प्रजातिको उद्भव त्यसको २० करोड वर्षपछि मात्र हुनसक्यो । पृथ्वीको जलवायु र वातावरणसँग आत्मसात् गर्दै आजसम्म पनि माछाका हजारौँ प्रजाति जीवित छन् । माछापछि उभयचर (भ्यागुता प्रजाति), अनि सरिसृप (कुर्म) र सरिसृपबाट एक हाँगा स्तनधारी र अर्को हाँगा पक्षीतर्फ विकास भएको कुरा प्राणीका अवशेषहरूको अध्ययनबाट प्रमाणित भएको छ । एवरीतले, विभिन्न प्राणीहरू आजको रूपमा आइपुनुअघि ती र तिनका परापुर्खा पहिले कस्ता थिए भन्ने खोजको क्रम अझै जारी छ । वस्तुत: डार्विनको अवधारणा अनुसार प्राणीको वंशवृक्षलाई आधार नमान्ने हो भने ह राम्रो प्राकृतिक विज्ञानको अध्ययन र अनुसन्धानले सही बाटो लिने सक्दैन । विशेष गरेर कृषिविज्ञान, वनविज्ञान, आनुवंिज्ञान र हालमा आएर जैविक प्रविधिसमेत मूलत: डार्विनको विचारबाट प्रभावित छन् । भविष्यको क्षितिजमा मानव को स्थान के हुने हो भन्ने दिशातिर सोच्न पनि डार्विनवादले बाध्य गराउँदछ ।

प्रकृतिको चयन प्रक्रिया (नेचुरल सेलेक्सन)

“मान्छे सबै एउटै रातका विचार किन बेग्लाबेग्लै, सबको एउटै ईश्वर हो तर मूर्ति किन बेग्लाबेग्लै” भन्ने एउटा लोकप्रियगीत अरुणा लामाको स्वरमा सुन्न पाइन्छ । बेग्लाबेग्लै विचारहरूमध्येबाट कुन वा कस्तो विचार टिप्ने र बेग्लाबेग्लै मूर्तिमा कुनचाहिँ मूर्ति छान्ने भन्ने कुरा प्रकृति आफैँले निर्धारण गर्छ भन्ने डार्विनको अवधारणा हो । डार्विनको यो क्रमिक विकास वादी सिद्धान्त भौतिक संरचनामा आधारित छ । मानिसको मस्तिष्कको आकार प्रकारको विकास मा उनले ठोस प्रमाणहरू जुटाएका छन् । तर विचार को विकासमा डार्विनको सिद्धान्त कतिको लागू हुन्छ त्यो चाहिँ अझै पनि भविष्यकैगर्भभित्र रहेको छ ।

प्रत्येक जीवात्त्वामा आफ्नै केही भेद परिवत्त हुन्छ भन्ने डार्विनको विश्वास थियो । हरेक जीवात्त्मा अन्तर्नीहित यस्तै भेद वा विविधताले गर्दा जीवन संग्राममा कसैको विजय र कसैको पराजय हुन्छ । जजसले समय र परिस्थिति अनुकूल आफूलाई बदल्न सक्छन् तिनलाई प्रकृतिले पनि साथ दिन्छ । प्रकृतिको चयनमा तिनले नै प्राथमिकता पाउँछन् र तिनको वंशले निरन्तरता पाएर कालान्तरमा नयाँ प्रजातिसमेत पैदा हुन पुछ्छन् ।

सिद्धान्तीयतमलाई पीपलको बोटविजिन वसेर ध्यान गर्दा बुद्धत्व (ज्ञानबोध) प्राप्त भएझैँ डार्विनलाई जीव विकासको ज्ञानबोध ग्यालापागोस नामक टापुपुञ्जमा फिस्टेचरा (फिन्च)बाट प्राप्त भएको थियो । त्यो टापु र ती चरा डार्विनका निमित्त बोधिवृक्ष ठहरिए । दक्षिण अमेरिकाको पश्चिमी तटबाट करिब १,००० किलोमिटर पश्चिममा, प्रशान्त महासागरको जलाशयमा ज्वालामुखीले निर्माण गरेका ती टापुहरू कालान्तरमा सेलाएपछि त्यहाँ वनस्पतिका उद्भिद भए पलाए । त्यहाँ पछि गएर अरू प्राणीले पनि वासस्थान पाउन थालेको सहज कल्पना गर्न

सकिन्छ । तर डार्विनको चिन्तन मूलत: त्यस टापुपुञ्जमा १४ प्रजातिका फिस्टेचराहरू किन र कसरी उद्भव भए भन्ने विषयमै केन्द्रित थियो । वस्तुत: ती सबै चराका स्वरध्वनि समान थिए, प्वाँख र तिनको रङ पनि समानै थियो,गुँद हाल्ने तरिका पनि बेग्लै थिएन तर चुच्चोको आकृति भने प्रस्टसँगै भिन्न देखिन्थ्यो । चुच्चोकै आधारमा ती चौध प्रजाति छुट्टिएका थिए । कुनै प्रजातिका चुच्चो सामान्य भँगैराभैँ भुइँबाट स-साना बीउकागेडा टिप्न सजिलो हुने खालको थियो भने कुनैको चुच्चो सुगाको बान्कीमा बाक्लो र बलियो देखि न्थ्यो । स्वाभावत: तिनीहरूले कडा फल पनि फोरेर खान सक्थे । कुनै फिस्टेचराको चुच्चो सुरिलो सुइरोभैँ लामो थियो, जसले फूलको रस चुम्न सजिलो पार्थ्यो । कुनै प्रजातिमा भने कीराफट्याइ्रा टिप्न सजिलो पार्ने खालका चुच्चा मौजुद थिए । ती चौधै प्रजातिका फिस्टाहरू एकै प्रजातिको फिस्टोबाट उद्भव भएका र समययोगतिसँगै तिनले खाने चारोअनुरूप चुच्चोको विकास हुँदै विभिन्न टापुहरूमा फैलिाएको निष्कर्ष डार्विनले निकाले । प्रकृतिको छनोटमा ती फिस्टा मात्र छानिन सके जसले आहाराअनुरूप चुच्चोको विकास गर्न सके ।

यसै गरी त्यस टापुपुञ्जमा भेटिएका विभिन्न प्रजातिका जलकछुवाको आकारप्रकार पनि आहारा र वासस्थान अनुसार फरक थियो । त्यहाँको एक प्रकारको द्रुतो कछुवाले पार्ने अण्डाबाट कोरलएका सन्तानहरूमध्ये कसैकसैको गर्दन अरूको भन्दा लामो हुन्थ्यो । यस्ता कछुवाले सुक्खा अवस्थामा पनि भरबुराका पात भेट्न सक्ने भएकोले भोकमरीमा नपर्ने तर छोटो गर्दवाला बच्चा भने त्यस्तो बेला भोकैले मरेर लोप हुन सक्थे । प्रकृतिले सुक्खा जमिनका लागि लामो गर्दनवालालाई चयन गर्नु स्वाभाविक थियो । यही परिवृति वंशाणुगत रूपमा परीमार्जन हुँदै गएर नयाँ प्रजातिको कछुवा भने डार्विनको निक्न्याँल रह्यो ।

लामोलामो उडान भनेर माछा माँदै नदी चहार्ने जलकौवा बिस्तारैग्यालापागोसको रैथाने भयो । त्यहाँ उसले बसीबसी प्रशस्त माछा खान थाल्यो । यसबाट उसको उड्ने क्षमतामा हास आएर क्रमश: उड्न नसक्ने प्रजातिको जलकौवामा परिणत हुन पुग्यो भन्ने डार्विनको निष्कर्ष सबैका निमित्त चित्तबुफ्फुदो छ । प्रकृतिको छनोट प्रक्रियालाई अभ्फ रोचक बनाउने उदाहरण बेलायतको छिब्रिबे निशापुतलीमा पाइन्छ । विगत सय वर्षभित्रको अवलोकनबाट के प्रमाणित भएको छ भने जुनबेला बेलायतमा धुवाँको प्रदूषणले शहर कालो थियो त्यस बखत कालो पुतलीको ज्यान बल्दथ्यो र सेता पुतलीहरू चराका आहार बन्ने गर्दथे । तर पछि प्रदूषण घट्दै गएपछि सेता पुतली रूखका बोक्रासँग रङ मिलाएर बाँच्न सक्ने भए भने ट्ढकारै देखि नै काला पुतलीहरू चराका सजिला शिकार हुन थाले । फलस्वरूप सेता पुतलीको बाहुल्य बढ्दै गयो । यसप्रकारका उदाहरणबाट डार्विनको प्राकृतिक छनोट प्रक्रियाको अवधारणा अभ्फप्रस्ट हुँदै आएको छ ।

हाप्पै नेपालमा पनि उच्च हिमाली क्षेत्रमा बस्ने शेर्पाजातिको रातमा समुद्रसतहहोर बस्ने मानिसको भन्दा ३० प्रतिशत बढी रक्तकोषिका हुने हुनाले तिनले एकै सासमा धेरै हावा भर्न सक्ने क्षमता राख्दछन् । उनीहरूको छाती र फोक्सो अरूको भन्दा द्रुतो पनि हुन्छ । यस्ता प्राकृतिक संयोजन (अनुकूलन) अरू प्राणी र जीव, वनस्पतिमा अनगिन्ती मात्रामा भेटिन्छन् । प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता वृद्धिमा हरेक प्राणी ह्रदय क्रियाशील रहन्छन्, किनभने समयसँगै सँगै सबै कुरा परिवर्तन भइरहेको हुन्छ र ती परिवर्तनहरू पूर्व निर्धारित लक्ष्यबाट अनुप्रेरित हुँदैनन् ।

प्रकृतिले आफ्नो अनुकूलको प्राणी चयन गरे जस्तै हाम्रा किसान दाजुभाइ, दिदीबहिनीहरू पनि आफूलाई फाइदा हुने राम्रो नशलको पशु र उन्नत बीउ छान्न सिपालु हुन्छन् । मान्छेले छनोट गर्दा आफ्नो निश्चित प्राप्तिलाई ध्यानमा राखेर पशुपन्छी वा बिर्वाको बीउ चयन गर्दछ । यस्तै चयनबाट अनेकौँ प्रकारका धान र पशुपंछीका नशल सुधार गरिएको छ । यो चयनलाई कृत्रिम चयन भनिन्छ । प्रकृतिको छनोट भने लक्ष्यअनुरूप हुँदैन । उसको छनोटको भविष्य अनिश्चित हुन्छ । छनोट प्रक्रिया निरन्तर चल्दछ तर पूर्व निर्धारित हुँदैन ।

अस्तित्वका लागि सङ्घर्ष र योग्यतमको बचावट

डार्विनले प्राकृतिक छनोटको सिद्धान्तलाई प्राणी विकासको मूल कारण मान्दै आफ्ना निष्कर्षहरू निकालिरहेका बेला अर्का एक विद्वान् अल्फ्रेड रसल वालासले एउटा पुस्तकको पाण्डुलिपि डार्विन समक्ष टिप्पणीका लागि पठाएका थिए । त्यस पाण्डुलिपिको नाम थियो ‘अस्तित्वका लागि सङ्घर्ष’ । वालास मलायामा पृथकरूपले आफ्नै अनुसन्धान गर्दै थिए । यी दुवैको एकै सोच र एउटै निष्कर्ष देखियो । फलत: डार्विनले आफ्नो सिद्धान्तको प्रथम प्रकाशन (सन् १८५८) मा दुवैको नाम उल्लेख गरेर मोर्चा बनाए ।

डार्विन र वालासभन्दा ६० वर्ष पहिले सन् १७९८ मा अर्थशास्त्री माल्थसले जनसङ्ख्या वृद्धिको समस्यालाई लिएर प्रतिपादन गरेको सिद्धान्तले यी दुवै जीवशास्त्रीलाई प्रभावित पारेको थियो । माल्थसले “जनसङ्ख्याको वृद्धिदर ज्यामितिको घाताङ्क (गुणनफल) अनुसार अगाडि बढ्छ तर खाद्यसामग्रीको उत्पादन भने क्रमैले रेखात्मक रूपमा मात्र वृद्धि हुन सक्छ । यसर्थ विश्वमा त्यो दिन आउन धेरै समय लाग्ने छैन जब उत्पादन र जनसङ्ख्याको अनुपातमा द्रुलो अन्तर आउँदछ ।” भनेर द्रुलै हलचल पैदा गरेका थिए । माल्थसको यही कथनबाट प्रभावित भएर डार्विन र वालास जनसङ्ख्या वृद्धि वा कुनै प्रजातिको सङ्ख्या वृद्धिले गर्दा सङ्घर्ष अपरिहार्य हुन्छ भन्ने निष्कर्षलामा पुगे । यहीबाट जीवप्राणीहरूबिचको सङ्घर्ष आफ्नै प्रजाति भित्रको वर्गीय सङ्घर्ष र विभिन्न प्रजातिबीच पनि अन्तरप्रजातीय सङ्घर्ष हुनु प्राकृतिक नियम नै हो भन्ने मान्यता स्थापित हुन पुग्यो । प्रतिस्पर्धा, सङ्घर्ष या सङ्ग्राम हुनुमा खाद्यवस्तु, वासस्थान र प्रजनन अवसरको अभाव मुख्य रूपमा देखिएतापनि जीवात्माहरूले आफ्नै वातावरणीय प्रभावसँग पनि सङ्घर्ष गर्नु पर्ने बाध्यता ह्रदय रहन्छ । यदि मानव मात्रले आफ्नो भौतिक एवं औद्योगिक विकासलाई प्रकृतिसम्मत राख्न सकेन भने भविष्यमा जलवायु परिवर्तन जस्ता प्रकोपको सामना गर्नु पर्ने हुन्छ । पृथ्वी सतहको तापमान जुगर्गतिमा वृद्धि हुँदैछ त्यसलाई आत्मसात् गर्ने क्षमता निर्माण गर्न आवश्यक समयावधि हामीलाई प्राप्त नहुन सक्छ । मानिसको जीवन-सङ्घर्ष अब अरू जीवात्मासँग होइन, बर्र प्रकृतिसँगै हुने कुरा स्पष्ट हुन थालेको छ । ‘प्रकृति नै सबभन्दा द्रुतो किताब र शिक्षक हो’ भने चार्ल्स डार्विनको अनुसन्धानको निचोड हो ।

(शिक्षक मासिक; चैत २०६५बाट साभार)

बिट्विन द लाइन्स्...

ज्यादै थाकं हे ईश्वर !

भेडो बनाऊ मलाई ।

यो शिरको धराप– जो हे मेरो घर

यो विचारको सराप–

यो जान्नाको पाप–

यो अन्तःकरणको हृदय–ज्वालक नाप

यो खर्सुँला भन्ने तीन किसिमको ताप

यो चढ्ने रवाफ !

यो जवाफदेहीको अभिशाप ।

– महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटा

कारखाना र पुँजीवाद

सुरारि पराजुली

हाम्रो खुन पसिनाले जोडेको इमानको पञ्चामृत घोर्‍याएर मालिकको कोपरामा गरिरहेछ ऊ तुपितको भक्षण ऊ अर्थात् हाम्रो कारखानाको चाटुकार ठीक यतितखेर मालिकको कार्यकक्ष बाहिर खोलिएका उनका मोजाको अप्रतिम सुगन्ध सुँघिरहेछ धनुष्टकार मुद्रामा र कारखानामा उपस्थित हुन ककसले विवशताको विलम्ब गर्‍यौं हामीहरूले भरिरहेछ उसको चुक्ली पुस्तिकामा हामीले गरेका महान् गल्तीहरूको फेहरिस्त । हामीले नियमाभित्र अलिकति मानवता अलिकति विवेक र अलिकति व्यवहारको मानवीय सीमाना फैलाउन खोज्यौं हाम्रो चाटुकार नियमाभित्र अधिनियम जोडेर मान्छेले होइन नियम बनाउने नियमले आगैँ मान्छे बनाउँछ पैरवी गर्‍यो मालिकका कानमा बस् ! अपराधी अदालतले हाम्रा विवेकका मस्तिष्कमाथि अराजकताको आरोप थोप‍्‍यो हाम्रा मानवताको मुटुलाई मनमौजीको दोषारोपण द‍्‍यो व्यावहारिकताको हाम्रो प्रश्नमाथि अशिष्टताको अपराध आरोपण गर्‍यो मान्छेबाट मान्छे हराउनु र चाकडीबाट चुली चढ्नु कारखानाका निमित्त बिल्कुल अहितमा छ हामीले फेरि पनि सम्झायौं तर कारखानाका मालिक र चाटुकारको यो अभेद्य गठबन्धनले अस्वीकार गर्‍यो वाचनालाई फेरि पनि निरन्तर चलि‍रह‍्‍यो चाटुकारले चुक्ली लगाइरहने मालिकले सगर्ब पत्याइरहने शक्तिशुङ्खलाको यो अनवर्त अनुष्ठान त्यतिज्जेलसम्म धराशयी भएन जबसम्म इमानले उडेको हाम्रो कारखाना रागतपसिनाले ठडिएको हाम्रो कारखाना विवेक, मानवता र व्यवहारले चल्दै थियो ।

कविता

कविताको व्याप्ती

बालकृष्ण सम

एक साधु द्रुलो डाली लिएर कविता बढ्लन वनतिर लाग्थो, ठाँडाकाँडा, खोलानाला, लेकबेसी सबैतिर दौड्थो, छँगोपाँगो, फलफूल, सागपात जताततैकति खोज्थो, कतै पाएप, उसले ठान्थो– कवितासविताको ऋतु त्यो हैन रहेछस हताश भई फर्कन लागेको उसलाई एक रसिकले भेट्‍यो । प्रश्न सुनिखाले रसिक बोल्‍यो– ‘कहाँ छ जहाँ कविता छैन, शुष्क आँखाले जेआँक भने त त्वै भरना पनि नीरस छ, त्यो रौभैँ होइन भरि‍रहेको शून्यमात्रको उद्‍घोष छ, क्‍वैपछि पानी सब निखन्छ र त्यो पाखोखल्‍वाट हुन्छ । तर साधु, अनुरागले आफ्नो छाती लिपिहेर, ठाँटो जमिकनसम्म भएको रक्त-हृदयको सतहमाथि दु:खी संसारको चोट एकरत्रित पारी उच्छ्‍वासले शक्ति प्रहार गर, अनि अनुभूतको छाल उठाई मस्तकसम्मन् छिटा पठाऊ, आँखा जलजल रसिलो भएपछि सबै नियाली हेर, सहायभूतिले नानीलाई सुक्ष्मदर्शक पाए, अनि त हुत्‍झाका नसा-नसामा पनि रागत चलि‍रहेको देख्‍जौँ, पत्‍थरको घुट्टा छान्न सक्दछौँ, अनि पहराले रस बहाउँछ, तिमी कविता पाउँछौ, पिउँछौ ।’ यति भनेर धामको मडनभैँ रसिक लत्याकलुतुक भै फर्‍ल्यो, साधुको आँखा पनि फर्‍ल्यो, रूखहरू जोटोभैँ फले, फलफूल महभैँ फले, हरिया फाँट पोखरीभैँ फले, समस्त ब्रह्माण्ड हिउँभैँ फर्‍ल्यो, आकाशगङ्गा भै फर्‍ल्यो, ताराहरू सात जलबिन्दु बने, साधुले आफूलाई आफैँजत्रो आँसुको एक थोपो पाए, अनि दिग्यन्त विश्वभरि नै अणु-अणुको गर्भान्तरमा उनले प्रलय घनघोर गर्जनामा ओतप्रोत भएर कविता उर्लि‍रहेको पाए ।

मेरो विद्यालय मेरो दायित्व शैक्षिक कार्यक्रम सुरु

कृष्ण पोखरेल
पाल्पा

सामुदायिक विद्यालयको शैक्षिक गुणस्तर सुधारको लागि लुम्बिनी प्रदेश सरकारले लागू गरेको 'मेरो विद्यालय, मेरो दायित्व' अभियान पाल्पामा सुरु भएको छ । लुम्बिनी प्रदेश सामाजिक विकास मन्त्रालयले सुरु गरेको कार्यक्रम प्रदेश स्वास्थ्यमन्त्री खेमबहादुर सारुले जनता माध्यमिक विद्यालय तानसेन पाल्पाबाट शुभारम्भ गरेका छन् । स्वास्थ्यमन्त्री सारुले जनता माघि तानसेन पाल्पामा माध्यमिकतहको विद्यालय शिक्षा अध्ययन गरेका थिए ।

खोले तयौ लौरो बिर्सियो प्रवृत्ति हामी नेपालीहरूमा भएकोले, जनतालाई आफू पढेको विद्यालयप्रति जिम्मेवार बनाउन सकिए सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तरमा सुधार, आर्थिक अवस्थामा सुधार, पूर्वाधारमा सुधार गर्न सकिने अभिप्रायले मेरो विद्यालय मेरो दायित्व शैक्षिक कार्यक्रम सुरु गरेको स्वास्थ्यमन्त्री सारुले बताए । आफूले पढेको जनता माविलाई विगतमा पनि सहयोग गर्दै आएको र आगामी दिनमा पनि मन, बचन, कर्मले सहयोग गर्ने मन्त्री सारुले बताए ।

सामुदायिक विद्यालयको शैक्षिक गुणस्तर सुधार गर्न पूर्व विद्यार्थी, जनप्रतिनिधिदेखि अभिभावकसम्मलाई आफ्नो दायित्व अनुभूति गराउन 'मेरो विद्यालय, मेरो दायित्व' अभियान सञ्चालन गरिएको लुम्बिनी प्रदेश सरकारले जनाएको छ । प्रदेश सरकारले सामुदायिक विद्यालयप्रति चासो र दायित्वबोध गराउने अभियानको मुख्य उद्देश्य रहेको छ ।

जेभीटीबाट अध्ययन गरेका पूर्व विद्यार्थीहरूले आफ्नो विद्यालय, आफ्नो दायित्व सम्भर धेरै ठूला ठूला सहयोग गरेका छन् र आगामी दिनमा पनि सहयोग हुने विश्वासमा विद्यालय परिवार रहेको र सोहीअनुसारको गुणस्तरीय शिक्षा प्रदानको लागि आवश्यक पूर्वाधार निर्माणदेखि शैक्षिक वातावरण बनाउन विद्यालय व्यवस्थापन समिति, शिक्षक अभिभावक संघ, शिक्षक कर्मचारी खटिएको र जिल्लाकै उत्कृष्ट विद्यालय बनाउन सफल भएको विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष रामजी पोखरेलले बताए । यो अभियानबाट जेभीटीलाई अर्भै माथि लैजान सहयोग पुग्ने विद्यालयका अध्यक्ष पोखरेलले जनाए ।

पूर्वविद्यार्थीले चाहेको अवस्थामा विद्यालयमा धेरै सुविधा र सुधारका कामहरू हुने विभिन्न विद्यालयहरूका केही व्यक्तिले गरेको सहयोगबाट देखिएकोले यो अभियान सफल हुनेमा विद्यालयका प्रधानाध्यापक हरिप्रसाद घिमिरेले बताए । मेरो विद्यालय मेरो दायित्व अभियानमा प्रमुख जिल्ला अधिकारी तोय नारायण सुवेदी, तानसेन नगरपालिका-३ का वडा अध्यक्ष बाबुरल शाक्य, विद्यालयका पूर्व प्रधानाध्यापकहरू बुद्धिप्रसाद शर्मा, मेघराज पौड्याल, विद्यालयका पूर्व विद्यार्थी समाजका सचिव सन्तोषलाल खनालले यो अभियानले विद्यालयको भौतिक शैक्षिक प्रगतीमा सहयोग पुऱ्याउने, पूर्व विद्यार्थीहरूलाई उत्तरदायी बनाउने बताए । लुम्बिनी प्रदेश सरकारले प्रदेशभित्रका सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तर सुधार गर्न 'मेरो विद्यालय, मेरो दायित्व' अभियान फागुन ९ गते शुक्रबारदेखि १२ वटै जिल्लाका १५ वटा विद्यालयमा एकै साथ सुरु गरेको छ । मुख्यमन्त्री, मन्त्री, दुई पूर्वमुख्यमन्त्री, प्रदेश प्रमुख सचिव र प्रदेशसभाका जनप्रतिनिधि आफूले अध्ययन थालेको विद्यालयमा पुगी अभियान सुरु गरेका छन् ।

मुख्यमन्त्रीसहित सबै मन्त्री र पूर्वविशिष्टलाई पूर्वविद्यार्थीको हैसियतमा अभियानमा जोडेर सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तर सुधारको प्रयास सुरु गरिएको सामाजिक विकास मन्त्रालयका प्रतिनिधि सुरेन्द्र पौड्यालले बताए । सामुदायिक विद्यालयको शैक्षिक गुणस्तर सुधारले ग्रामीण क्षेत्रको बसाइँसराइ

प्रधानमन्त्री कप लुम्बिनी प्रदेशस्तरीय छनोट:

बाँके ६९ रनले विजयी

भैरहवा । प्रधानमन्त्री कप राष्ट्रिय क्रिकेट प्रतियोगिताका लागि लुम्बिनी प्रदेशस्तरीय छनोट खेलमा बाँकेले जित हात पारेको छ । छनोट खेलअन्तर्गत शुक्रबार भएको खेलमा कपिलवस्तुलाई ६९ रनले पराजित गर्दै बाँकेले जित निकालेको हो ।

भैरहवास्थित सिद्धार्थ क्रिकेट मैदानमा भएको खेलमा टस जितेर ब्याटिङ गरेको बाँकेले निर्धारित ५० ओभरमा ३६ ओभर १ बल खेल्दै सबै विकेट गुमाएर १ सय ५६ रन बनायो । उसका लागि रोशन केसीले अविजित ४५ रन जोडे । यस्तै, सुनिल भण्डारीले ४५, सादब अन्सारीले १५ र समसुद्दिन अन्सारीले ११ रन बनाए । बलिङमा कपिलवस्तुका राज अग्रहरीले ६ तथा महेश भर र प्रयासदेव गैरेले समान २-२ विकेट लिए ।

जवाफी ब्याटिङ गरेको कपिलवस्तु २४ ओभर १ बलमा अलआउट हुँदै जम्मा ८७ रन मात्रै बनायो ।

उसलाई सस्तैमा रोहन बलिङमा बाँकेका विजय चौधरीले ५ तथा सिद्धान्तराज शाहीले ३ विकेट लिन सफल भए । कपिलवस्तुका शिवकुमार मौर्यले २०, शिव कुँवरले १७ र प्रतीक भट्टराईले १२ रन बनाए पनि अन्य ब्याटरले दोहोरो अंकमा रन बदुल नसक्दा टिम पराजित थयो । खेलमा बाँकेका विजय चौधरी प्लेयर अफ द म्याच भए ।

यही फागुन २५ देखि भैरहवाको सिद्धार्थ रंगशाला, तिलोत्तमाको एक्स्ट्राटेक र लमही राष्ट्रिय क्रिकेट मैदानमा प्रधानमन्त्री कप राष्ट्रिय क्रिकेट प्रतियोगिता हुँदैछ । उक्त प्रतियोगिताका लागि लुम्बिनी प्रदेशस्तरीय टिम छनोटका लागि जिल्लास्तरको छनोट खेल सुरु भएको हो ।

रुपन्देही, पश्चिम नवलपरासी, कपिलवस्तु, पाल्पा, दाङ, बाँके र बर्दिया गरी ७ जिल्लाका टिम सहभागी छनोट खेलबाट प्रत्येक जिल्लाका उत्कृष्ट खेलाडी छनोट गरी लुम्बिनी प्रदेशको एउटा टिम बनाइने प्रादेशिक क्रिकेट संघ लुम्बिनी प्रदेशका अध्यक्ष सञ्जय गुरुङले जानकारी दिए ।

रोक्ने, चर्को शुल्कमा निजीमा पढाउने प्रतिस्पर्धा न्यूनीकरण गर्ने भएकाले पूर्वविद्यार्थी, जनप्रतिनिधिदेखि अभिभावकसम्मलाई आफ्नो दायित्व अनुभूति गराउन अभियान ल्याइएको मन्त्रालयका प्रतिनिधि पौडेलले जानकारी गराए ।

लुम्बिनी प्रदेश सरकार सामाजिक विकास मन्त्रालयको सामाजिक विकास डिभिजन कार्यालय पाल्पाको आयोजना र जनता नमूना विद्यालयको सह- आयोजनामा भएको कार्यक्रम विद्यालय व्यवस्थापन

समितिका अध्यक्ष रामजी पोखरेलको अध्यक्षता, विद्यालयका प्रअ हरिप्रसाद घिमिरेको स्वागत, शिक्षक रामप्रसाद ढकालको सञ्चालनमा भएको थियो ।

आयो टप्प टियो लग्यो मिति पुग्यो टासेर टर्दैन त्यो,
इन्दै विन्ती गरून् भुकेर पाउमा त्यो विन्ती मान्दैन त्यो,

हार्दिक समवेदना

जन्म:
२०२४/०८/२९

स्वर्गारोहण:
२०८१/१०/२८

स्व. मनोज उपाध्याय

यस वितीय संस्थाका संस्थापक शेयर धनी **मनोज उपाध्याय**को यही मिति २०८१/१०/२८ गते ५७ वर्षको उमेरमा भएको असामायिक निधनले हामी सबै स्तब्ध भएका छौं । शोकको यस घडीको आज १३औं दिनको पुण्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तीको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं साथै शोकसंतप्त परिवाजनामा यो पीडा सहन् गर्ज सक्ने शक्ति मिलोस् मनी हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

अध्यक्ष
(एव)

उन्नति सहकार्य लघुवित्त वितीय संस्था लिमिटेड
Unnati Sahakarya Laghubitta Bittiya Sanstha Limited
परिवार, सिद्धार्थनगर नगरपालिका-१२, रुपन्देही

SHIVRAJ MUNICIPALITY

Office Of the Municipal Executive

Chandrauta, kapilvastu
Lumbini province, Nepal

Invitation For Sealed Quotation

First Date of Publication: 2025-02-22

Invitation for Sealed Quotation for the procurement of Supply and Delivery of Stationery and Miscellaneous Items Sealed Quotation No: SM/GOODS/2081/82/41

- The Shivraj Municipality Office invites sealed quotations from registered Suppliers for the Supply and Delivery of Stationery and Miscellaneous Items.
- Eligible eligible Suppliers may obtain further information and inspect the Sealed quotation Form sat the office of Shivraj Municipality,Chandrauta, Kapilvastu, Lumbini Province, Nepal Phone No 076 540147 / 9857014758 or www.shivrajmunicipality.com
- A complete set of Bidding Documents may be purchased from the office Shivraj Municipality, Chandrauta kapilvstu Lumbini Province Nepal by eligible Bidders on the submission of a written application, along with the copy of company/firm registration certificate, tax clearance of F/Y 080/081 and upon payment of a non-refundable fee of NRs.1000.0 till 09-03-2025 during office hours.
- Sealed bids must be submitted to the office of Shivraj Municipality Chandrauta Kapilvastu Lumbini Province Nepal by hand before 10-03-2025 12:00.Bids received after this deadline will be rejected.
- The bids will be opened in the presence of Bidders' representatives who chooseto attend at10-03-2025 14:00 at the office of Shivraj Municipality Chandrauta Kapilvastu Lumbini Province Nepal Bids must be valid for a period of 45 days after bid opening and must be accompanied by a bid security amounting to a minimum of Nrs 40000, which shall be valid for 30 days beyond the validity period of the bid(i.e.[Refer Clause ITB 20.1]). If bidder wishes to submit the Cash Security, the cash should be deposited in Deposit Account No.22803000003000000001 at Nepal Bank Ltd., Chandrauta, Kapilvastu and submit the receipt of the deposited amount of cash along with the Sealed Quotation.
- If the last date of purchasing and /or submission falls on a government holiday, then the next working day shall be considered as the last date. In such case the validity period of the bid security shall remain the same as specified for the original last date of bid submission
- The Purchaser reserves the right to accept or reject,wholly or partly any or all the Sealed Quotations with out assigning any reason, whatsoever.

Binayi Tribeni Rural Municipality

Office of Rural Municipal Executive

Nawalparasi (East of BardghatSusta), Dumkibas

Gandaki Province, Nepal

First Date of publication: 2081/10/15, (28th ,Jan, 2025)

Second Date of publication : 2081/11/10, (21st ,Feb, 2025)

Office of Binayi Tribeni Rural Municipalityinvites Hard Copy bids from eligible bidders for the following goods under Seal Quotation procedures.

S.N.	Contract ID	Description of Goods	Estimate Amount	Bid Security Amount (NRs.)	Cost of Bid Document (NRs.)	Last Date of Bid submit	Bid Valid Period	Date of Pre-bid Meeting	Remarks
1	18/BTRM/SQ/ Goods/2081-082	Procurement of Purchasing Essential Veterinary Drugs	1240983.51	37230.00	1000.00	2081/11/24 (8 th March, 2025) Before 12:00	45 Days	2081/11/18 (2 nd , March, 2025) at 1:00 PM	
Cost of Bidding Document in Bank	Name of the Bank: Siddharth Bank LTD Dumkibas branch, Nawalparasi(East) Name of Office: BinayiTribeni Rural Municipality, Nawalparasi (East) BinayiTribeniGaunpalika GA1.1 AantarikRajashwoKhata : 00815413078								
Cost of Bid Security in Bank	Name of the Bank: Siddhartha Bank LTD Dumkibas, Nawalparasi(East) Name of Office: BinayiTribeniRural Municipality, Nawalparasi(East) BinayiTribeniGaunpalika GA03 DharautiKhata. : 00815153326								

- Eligible Bidders may obtain further information and inspect the Bidding Documents at the office BinayiTribeni Rural Municipality, Nawalparasi (East of bardghat-susta),Dumkibas. Phone no.078-416185, 078-416182, website: www.binayitribenimun.gov.np.
- If the last date of purchasing and /or submission falls on a government holiday, then the next working day shall be considered as the last date. In such case the validity period of the bid security shall remain the same as specified for the original last date of bid submission.

Chief Administrative Officer

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

सेफ्टी ट्याङ्की, भरिएर, शिरनाली जाम भएर समस्या परेको छ ?

हामी तपाईंको समस्या तुरुन्त ५ मिनेटमै हल गरी दिनेछौं ।

क्षेत्र: लुम्बिनी, भैरहवा, परासी, बुटवल मर्चवार

प्रो. रामशाह शाहानी

विशाल सेनेटरी

बर्मेलीटोल, भैरहवा
मो.9847324755,9804406297

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको सहर बुटवल तथा लुम्बिनी अंचलमा आधुनिक जापानीय मेशिनद्वारा सेफ्टी टंकी ट्वाइलेटको रिङ्ग भरिएमा १० मिनेटमा नै सफा गरिनेछ ।

- ट्वाइलेट, बाथरुम, किचन र नाली जाम भएमा हामीलाई सम्मन्हुहोस् ।
- लोडसेडिङ्ग भएको बेलामा पनि अत्याधुनिक भ्याकुमद्वारा १० मिनेटमै सफ्टी टंकीको रिङ्ग खाली गरिने छ ।

सम्पर्क:

सुपथ मूल्यमा काम गर्ने र गराउन हामीलाई एक चोटी सेवा गर्ने मौका दिनुहोस्

सीताराम सफा सेनेटरी

भैरहवा
९८६९७८९२७५, ९८००७६०६२२

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

के तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र सेनेटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटार भ्याकुम पम्प,बिजुली नचाहिने एक मात्र सेनेटरीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् । लोडसेडिङ्गको बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखानगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३,९८०७१८०८१३

